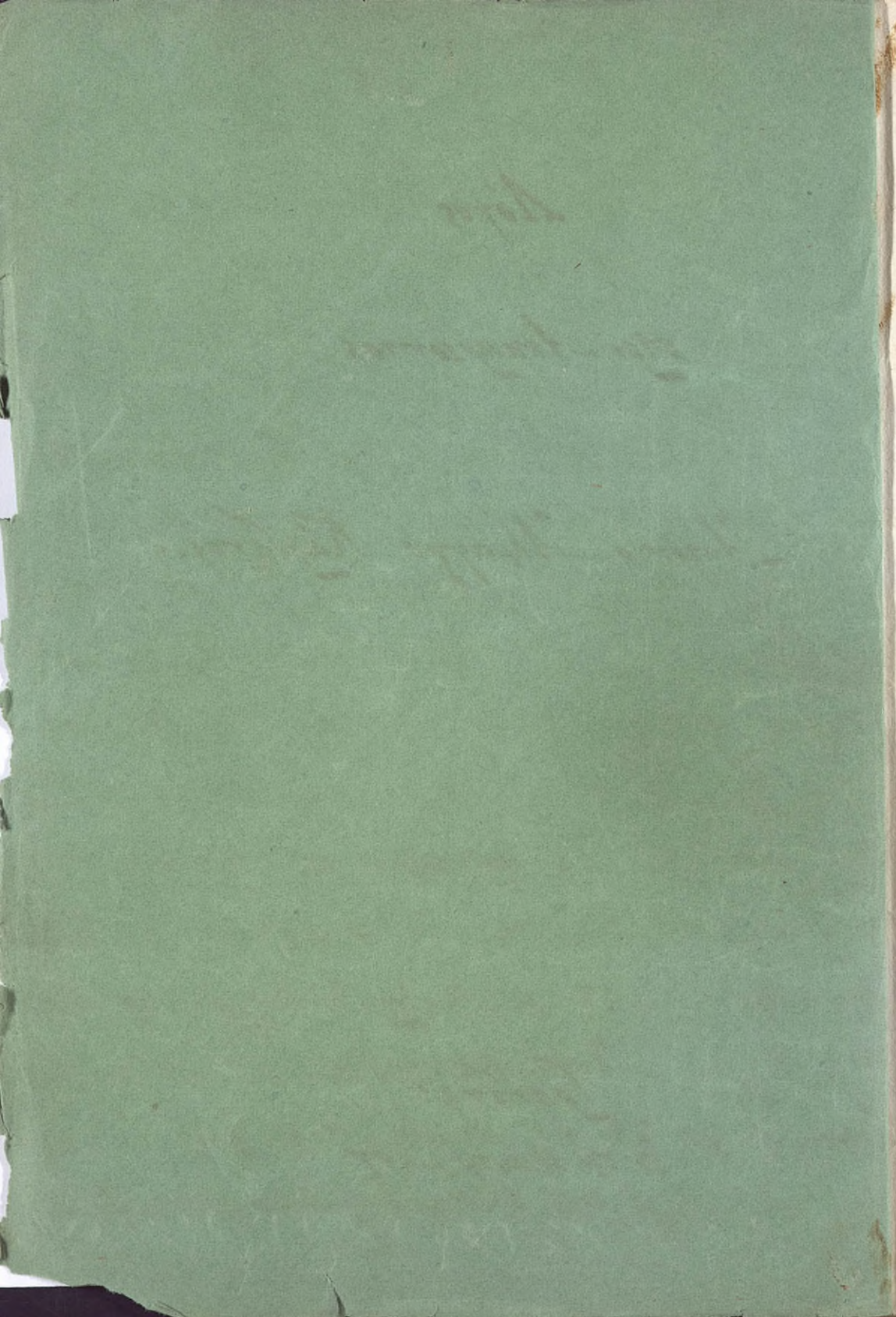

Caja-B-87(1)

Λόγος

πρὸς Ἀνακλεοντος

ἐκ τοῦ Ἀχιλίου Ἀδμάντου Κασέρας. =

Ἰσαάκ

ἐν τῷ ἐπιπέδῳ, αὐτῷ

R. 59.548

Caja - B - 87 (1)

Όπως λέγεται γραφή (ισπανική) από Αντόνιο Μάγγο Καρόνας
εν τη γραφή α.δ. του μήνα οκτωβρίου της εκατοστή, α.ω.σ.β. η
των κριτών της ανώτατης τάξης του άρθρου της γραμματικής ελλην.
σης εν τη ανακρίσει Γρανάδας και συγγραφή από αυτών κριτών οι
συνδεδεμένοι αυτώ τινι τρόπον "δελ.σ.π.τ."

Περὶ Αναχρεωντος.

Προλογος

Ἐκκαίδεκα αἰῶνες μεταδεδράμηκασιν ἀπὸ τοῦ ἐξελίξου
Χρόνου ἐν τῇ Ἑλλάδι τεθμενίσταται, ἐν Ἰταλῶν, ἐκ τῆς
ἐπιπέρας φυλῆς σκαίαις ἀφίεται ἐν ὑψηλὸν βαθμὸν τε
λειστηρίας τοῦ ἐθνικοῦ κοσμοῦμενου. -

Ἡ καρδιά γυγνεται μεγάλη πᾶσι τείχεος τῆς Τρο
ίης, μεγέθος δὲ τοῦτ' ὡφονεκε ῥῦπότε, καὶ ἀποδείξεις
οἰοῦσιν, πᾶσι τοῦτου Χρηματός, αἱ μάχαι Μαραθῶ
δε καὶ Σαλαμίνος. = Ἡ διανοία κατηνυγασαί, νῦν
τῶν γνῶσεων, ὧν ἐπὶ ἤχασιν ἐκασαί ἀποικίαι, αἱ ἐπιπέ-
ραθίαι, αἱ μετα τὰς ἐν τούτῳ ἔθνεσι, καὶ νῦν τῶν, ὧν
ἐκτῆται ἀνα εἰς οδοιπορίας. = Αἱ πόλεις ἐκλήνθησαν

δε νυν βεβαλοκασι ελευθεριαν ην, πασαι τ' αφικνουν-
ται μεχρι της περιόδου τελειωσης αχρι ης αφικνεται
των εθνος εχων εισπρεπειας εις υποβηματι μεγαλην
δ' ενεργειαν. Την δε περιόδον υποχωωτης φιλουσι σφο-
δρα αι Μουσαι α' ει διερχεται δια της εθνος λα-
λουν γλωσσαν μελιχρον, ως το ελληνικον, φιλουσι
μεχρι του απολειωθην εον Παρνασσον και εωκαθη-
σοθαι εν εκεινη μακαριω εθνει. = Τούτο δε ευβαινει νυν
εν Ελλάδι γαρ γενη παντα γραμματικας αναπτυ-
σσονται λαυμασιως υποβαινοντες αξια των ανθρωπων
των εν χρόνοις τοις υποσλοις, αλλοι τε φαινονται ολο-
κληρωσ αγνωτες μεχρι τουτου χρονου και αφικνου-
μεναι η γραμματικα μεχρι τούτης τελειωθως, ως ε-
τονομαζεσθαι τούτοις χρόνοι "Χρονοι χρυσειοι της
γραμματικας Ελληνικης. =

Μεταξυ των πολλων συγγραφων τούτων-
Χρονων κατα λαμβανει δεσιν εζοχον ο διαδοετης

ποιητής Ανακρεον ο θειος ωρι οὐ λέγω εν τούτω λογω

α. Βιος Ανακρεοντος

Δει ωδε παντων διηγείσθαι τον βιον τουτου ποιητου. - Ανακρέων ἐγένετο ἐν Τεί, οὐδ εἰδομεθα ἐν ᾧ ἐνιαυτῷ, καί ποτε εἰσαγαμεθα γεγονέναι τὴν γένεσιν αὐτου πλὴν χρονῶ πρό του λήματος της πόλεως ἀπὸ Αρταγέρους, και της φύγης των οἰκητῶν ἐών, ὧν ἔβήμεν εἰσεχα του Διμελουῦν ἐν Τρακίᾳ ὁ τί συμβέβηκε ἐν τῷ ἐνιαυτῷ φηί πρό της παρουσίας του Χριστου. Ὁν ανθρωπος και ποιήτης πολύφημος ἢ μεταξὺ φυγάδων ἀπὸ Τείως. Μικρῶ ὕστερον ἦν ἐν τῷ ἀρχεῖτῳ Πολλυκρατης, και μεμνηέσκε ἐν Σαμῶ μεχρί της πτόσεως ἐου Ἰσοάτου καθεμεθιντος μετ ἐπιβουλῆς και φονεθιντος

ἐν σναυτῷ φεβ' ὑπὸ Ορείσεως σατραπῶν Καμ
βίσεως. Οἱ Πυσιγρατίδαι πρὸς ἡγεμονικὸν αὐτῶν
τότε πρὸς ἑσθίαν ἐν ταῖς Ἀθήναις, πρὸς εὐνή-
κρουν πρὸς ἑσθίαν πολυφημοὺς Ζαοῦτες ἐν
τῷ ἐκείνῳ χρόνῳ. Ἀνακρεων ἐβίωσα ἐκεῖ ἀ-
νά πολλοὺς ἐνιαυτοὺς. Ἔξερσεν ἰκόντο εἰς Τεσσαλίαν,
ἐφσκότος διὰ τὴν μεγαλωδύριαν τῶν Ἀλέβαδων,
καὶ τελευταῖον ἔβη ἀπὸ τὴν οικίαν σου ἐν τῇ
πόλει γενεῶν σου ἢ ἀνωκοδόμητο ἐπὶ ἵων κα-
τάποματων. Ἦζα ἔτι ἐν Τεῖ ὅταν Ἰσίδος ἠπῆρ-
σε τοὺς Ἰονίους ἀπὸ Δερειοῦ, καὶ πιθανῶς ἔ-
θανε ἐκεῖ ὡν πρὸς ἀβύτατος. =

β' Ὄδα Ἀνακρεωντος εἰσι
αὐθεντίας. =

Διηγεθῆντος τοῦ βίου Ἀνακρεωντος, καὶ πρὸς

εισιναι εν τη κρίσει τούτου λόγου σφαιρομεν φραζεσιν
περι δύοιν χρηματων, η γινωσις των εσι συμφροώ-
τη παρ εν εισιναι εν τη τιμεσεια των ποιηματων αυ-
του ποιητου. Τα δε εισι το ποσοτον η ζητησις περι ει
ητι ούδ' εισι αι ψοδα ανακρεοντικαι αυθεντικαι, το
δευτερον η δειγνυσις των ποιηματων αυθεντικων εα-
τα παντας ενπαιδεντρος. φραζωμεν περι ποσοτατω-
χρηματι και περι δευτερω.

Περι του ειναι αυθεντικαι αι ψοδα ανακρεοντος
εισι δυο δοξαι. = Οι ποσοτεροι πειθονται τα ποιηματα
περιεχομενα εν τω αβροικω η φερει ονοματα Α
νακρεοντος πεποισθαι δι' ετερου ποιητας. Οτινες ε-
χουσι ταυτην δοξαν πειθονται αποδεικνυσθαι την αυ-
την φαντες: την περιεγραζιαν και χυμον επιγραμ-
ματικον των τιτων, τας δε και λεξεισ βαρβαρας
αι εισι εν άλλας, και την ποιησιαν των αυτων κα-
τα μετρον των ερωειων αποδειξεν την στεροτην

των χρόνων ἐν οἷς πέφικται καὶ τὴν στεροτῆν
των ἔων αὐξήτων.

Οἱ ἄλλοι κομίζουσι Ἀνακρεόντα εἶναι αὐτὴν
τὴν των πάντων ποιημάτων περιεχομένην ἐν τῷ α-
θροίσμῳ ἧ φέρει ὀνόματα σου. Αὐτὴ εἰσι δοξα-
σθεθίονσα. Πρῶτον μὲν διότι ἐν ἔρημον εἶσι το
το πνεῦμα πάντων τούτων ἡδῶν· δε δι' αὐτό-
εἰς ἔρεμος οφθαλμοὶ εἶναι ὁ αὐξήτος των αὐτων
ἡδῶν. Δε καὶ ἀληθῶς, εἰ βλέπομεν εἰς τὴν μορ-
φὴν, ὁρῶμεν εἶναι διάδορον τὸν διαλεκτὸν τούτων
ποιημάτων, ἐν το γένος ὃ ἴσχει ἐν τῇ ἐκλογῇ
τῶν λέξεων, καὶ ἐν τῇ μελέσῃ τοῦ λόγου. Εἰ βλέ-
πομεν εἰς τὴν θοῆν ὁρῶμεν τοὺς τυποὺς ὅσοι τοῖς ἐ-
πιθεῖσαστο εἶναι ἕνα ἔρημον χαρακτῆρα καὶ
ἐν το γένος τῆς βραχυτέτης καὶ τῆς χαρίτος των
διανοῶν ἧν περιέχουσι ταῦτα ποιήματα. Δευ-
τέρον μὲν διότι οὐδ' εἰσὶ ἐν αὐταῖς ἡ πῶσιεργα-

ζία και χυμον επωγραμματοικον, οι, κατα τους ετω-
μενους την ετραν δοζην, αποδεινυσι περφοδαι με-
τα Ανακρευοντα· ει εισι εν αυταις καλλοι κατασαι
τωαιτικαι δε λευται διανοδαι αι εισι παραγωγη
αυχινορας επισαμενη του επωπεσθαι εν τη φυ-
σει και εν εαυτη. Υπερον μεν διοτι αι λεξις
Βαρβαραι, αι εισι εν τισι ωδαις του αθροισμου α-
νακρευοντιου και αι, κατα τους ετωμενους την ετραν
δοζην αποδεικνυσι ουδ' ειναι Ανακρευοντα του αυ-
ζητην των αυτων ωδων, τοχον ενδεδαλμεναι
ωσι ετω οι γραμματικοι αλλεξανδρειοι ητοι ετω
των αλλων φιλολογων. =

Ωδαι ουν ανακρευοντικαι εισι αυθητικαι,
Ανακρευων δε ει αυζητης παντων αυτων. =

Μετα των φραζεις περι του ποσπου χρη-
ματος οφειλομεν φραζειν περι του δευτερου δευτου
δεικνυσθαι....

γ' Ποιήματα αυθεντικά Ανακρεοντος
κατα παρτις συγραμματος. =

Ποιήματα αυθεντικά Ανακρεοντος κατα
παρτις συγραμματος εισι δυοιν. Το πρστον εισι
τι ο σισσεται ουδ' εν τω χειροφραφω εκ του
τινου προσρχονται τα λοιπα ει μη εν τω βιβλω
τινος παραφρασου Ομηρου. Ει τις αλληγορια η ε
χορηγιοι ελληνας διακοιιας Γρακιον μορφη εχ
ουσαν τισσαριφροδωκ ομοιων ταις Ακκιου και
ταις Σαφριω. Εν αυτη φραζει ο ποιητης εις τινα
ιππων θρηικινη. Το δευτερον εσι το ποιημα εν
ω φραζει Ανακρεων εις τινα κολαωτηρα ον
γλυφει πως Ανακρεοντα τινα σαιφρα αργυ
ρουν

Τωτο ουδ' ελαττωται του προσθιου κατα την

αξίαν.

Τούτων λεχθέντων εἰσῶμεν ἐν τῇ Θεσί του-
του λόγου.

Το υπακείμενον κυρίον τούτου λόγου εἰ δὲ
γυθῆαι τὴν ἀξίαν τὴν ἀξίαν τῶν ὠδῶν ἀνακρίοντι
κω. Μέντοι, δε οὐδὲ δυναμένοι του γομίζῆν
τὴν ἀξίαν τῆς Χρηματῶς ἐπινακεῖ ἴσοτερον γνο-
κῆν τον αὐτον Χρηματῶς ἴσοτου ποιεῖν τὴν φα-
σαν ἀξίαν δεῖξομεν τῆς ὠδῶς Ἀνακρίοντος. Δια-
τούτο αὐτος λόγος εἶχει δύο μέρη. ἴσοτον, δεῖξῆς ὠ-
δῶς Βελτισῶν Ἀνακρίοντος. Δευτερον. Ἀξία τῶν
ὠδῶν του φαντος ποιητου. =

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Δείξις ὧδων Βελτιστων
Ανακρεοντος. =

α.:

Εἰς Λυραν. Διασαφηνισει ἐν τῇ Ανακρεων
οτι Οὐλοσ ἀιδειν Χρηματα μαχης ἢ Λυρα μουσῃ
συγχωρεῖ αὐτον ἀιδειν Χρηματα Ἐρωτος καὶ Χαί-
ρειν φραζει τοῖς ἥρωσι φασ μουσῃ ἀιδειν Ἐρωτος.
Ἡ ἐπισημη ἐν τῷ ἀπορισμῷ ὧδων ανακρεοντικων
καὶ ἀταγινωσκεται οὕτω.

Οὐλοσ λέγειν Ἀρτειδας
Δεικν δε Κάδμοσ ἀιδειν

ἡ βάρβιτος δὲ χόρδαίς
Ἔρωτα μούρον ἤξει.

Ἡμιψα γύρα ψώνη,
καὶ τὴν λύρη ἀπάσαν,
καὶ γὰρ ἔν ἡδον ἄθλους
Ἡρακλέους λύρη δὲ
Ἔρωτας ἀντεφώρει.

Χάριστε λοιπὸν ἡμῖν
ἤρωτες· ἡ λύρη γὰρ
μόρους Ἔρωτας ἄδει.

b.

Ἐἰς γυναῖκας. = Διασαφηνίζει ἐν τῇ ὅτι δου-
σα ἢ φύσις ἡμῶν ψαγματι μίαν ιδιοτήτην κερδίσ-
κα δεδωκεῖται τινὰ ταῖς γυναῖξι καὶ δεῖκνυσι τὴν
ιδιοτήτην ἢ ἔδωκε ταῖς αὐταῖς. Ἡ εἰ δευτέρη

ἐν τῷ ἀβυσσῷ τῆν ἀνακρουστικῶν καὶ ἀναγινώσκεται
οὕτω. =

ῥοῖς κέρατα ταύροις,
διόλας δ' ἔδωκεν ἰαποῖς,
ποδωκίην λαγωῖς,
λέουσι χάρι' ὀδόντων·
τοῖς ἰχθύσιν τὸ γηπέτον,
τοῖς ὄφρῖοις πῶστασθαι,
τοῖς ἀνδράσι φρόνημα.
Τυραῖδιν οὐκ ἔτ' εἶχεν;
πῖ οὐν δίδωσι; κἀλλος·
ἄντ' ὀσπίδων ἀπασσῶν,
ἄντ' ἐγχείων ἀπᾶντων.
Νικᾶ δὲ καὶ σιδηρον,
καὶ τῶν καλῆτις οὐσα.

Υ

Εἰς Ἐρωτα. Το σμικρὸν ταυτης φωνης ἐστι· Ὁ
Ἐρως μεσοσυνκλιτικὸς ποθ' ἠραῖς θυρῶν ἐκωστ'
οχλας Ἀνακρεοντος και Ἀνακρέων ἀνοίγει οὕτω
ρας δια τοῦς λόγους του Ἐρωτος. Ὁ Ἐρως εἶσ τεστι
και καθιστησι παρα ἰσὴν και ὕψρον λαμβανει
τω τερωγαρ δε τυπτεει την καρδιαν Ἀνακρεοντος,
και ἀσχορσι καχαζων δια τον εἶον Σκιανον.
Ἡ ἐστι τριτη ἐν τη ἀβροισμῳ και αναγινωσκεται
οὕτω.

Μεσοσυνκλιτικὸς ποθ' ἠραῖς,
Στρέφεται ὅτ' Ἄρκτης ἦδη
Κατὰ Χεῖρα τὴν Βοώτου,
Μερόπων δὲ φιλὰ πάντα
Κιᾶται εἰσὼ βασιέντα.

Τὸτ' ἔρως ἐπισαθίς μεν
θυρίων ἔκαστ' ὄχθας·

“Τίς, ἔφη, θύρας ἀγάσσει;
κατὰ μεν σχίσσις ὀπίρους;”

Ὁ δ' ἔρως, “ἄραγε, φησὶ,
βρέφος εἶμι, μὴ φόβησαι.

βρέχουαι δέ, κἀσὶ κηρον
κατὰ νόκτα πτωκάρηναι.”

Ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας.

Ἄρα δὲ θύρῃ κέχρον ἄψας,
ἀνέμωζα καὶ βρέφος μὲν
ἴσωρῶ, φέροντα τόξον,
πτέρυγας τε καὶ φαρέτρην.

Παρὰ δὲ ἰσίην καθίσας
παλάμιασι χεῖρας αὐτοῦ

ἀνέθλακων, ἐκ δὲ χαίτης
ἀπέθλιπον ὑγρὸν ὕδωρ.

Ὁ δ' ἔπειτα κρῦος μελέηκε,
" Φίε, φησὶ, πῶς ῥά ζῴεις
τῶδε τόσον, εἰ τί μοι γόν
βλάηεται βραχίστα πύρη."

Ταύτῃ δέ, καὶ μετύσσει
μῖσον ἤπαρ, ὡστὸς οἶσρος.

Ἄνα δὲ ἀλλεται καὶ χάζων,
" Ἔειπε, δῖόντε σὺν χάρηβι.
Κέρας ἀβλαδὲς ἕν' ἐστὶ
Σὺ δὲ καρδίην τῶν ἠόους."

δ

Εἰς περιεργίαν. Τῆς παλαιᾶς κοιτιζούσα παρθένος
δραγίται τον βίον αὐτῆς πρὸς ἀνακρεοντος γρο-
τουτος περὶ τίνος εἶναι αὐτῆς. Ἡ ἐστὶ ἐναττῆ ἐν
τῷ ἀθροισμῷ καὶ αναγινώσκεται οὕτω·

Ἐρασμὴν πόλινα,
πόλις, πόλις πόλις;

Πόλις ἡρώων τοσούτων,
πολις δὲ καὶ φεναχίς,
Τίς εἶς; - Τί σοι μέλει δέ;
Ἀραχίδων ἢ ἑπέμφε
πρὸς παῖδα, πρὸς Βάβυλλον,
τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων
κρᾶττοντα καὶ τύραννον.

Πίσσακί ἢ ἡ Κυβήρη
λαβούσα μαρὸν ἕμρον·
ἐγὼ δ' Ἀραχίδοντι
διακονῶ τοσαῦτα·

καὶ γυν, ὄρα, ἐκείνου
ἐπιστολὰς κομίζω·

καὶ φησιν εὐθέως με
ἐλευθέρην ποιήσειν.

Εγὼ δὲ κἴν ἀφῆ με,
δοῦλη μὲν παρ' αὐτῷ·
τί γάρ με δεῖ πείσθαι
ἔρη τε καὶ κατ' ἄγρους,
καὶ δένδρῳ καθεύειν,
φαρούσαν ἄγριον τίς
Τανῦν ἔδω κἴν ἄρτον,
ἀφαιρήσασα χερῶν
ἀναμάρτητος αὐτοῦ·
πιστὴν δὲ μοι δίδωσιν
τὸν οἶνον ὅν ποτίζου·
πινοῦσα δ' ἄν χορεύω,
καὶ δεσποτῆν ἕμοιοι
πυρροῖσι σὺς κιάζω·
κοιμημένη δ' ἔω' αὐτῷ
τῷ βαρδίτῳ καθεύδω.
Ἦ Χεῖς ἀπαντ' ἀποδίδω.

Δακτύλιον μὲ ἔθηκες,
ἄνθρωπε. καὶ κορώνης.

ε'

Εἰς ἑαυτὸν. Διασαφηνίζει ἐν αὐτῇ Ἀνακρέων
τινα λόγον περὶ αὐτῶν τῶν γυναικῶν καὶ ὑπερὸν φη-
ζει Ἀνακρέων περὶ τούτου λόγου. Ἡ εἰς ἐγδοκῆατη
ἐν τῷ ἀθροισμῷ καὶ ἀναγινώσκεται οὕτως·

Λίγοισιν αἱ γυναῖκες

“ Ἀνακρέων χέρων εἶ

λαβῶν ἕσπετρον ἄθρει

κόμας ἢεν οὐκ' εἶ ὄσας,

φιλὸν δὲ σε μετώπων.”

Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν

εἶτ' ἰοῖν, εἶτ' ἀπὴρθικ,

οὐκ οἶδα· τούτο δ' οἶδα,
ὡς τῷ γέροντι μάλλον
πρέσβει τὸ τρίτον παίζειν
ἴσῃ πάλαι τὰ Μοῖραις.

ς'

Εἰς τὰ ἀφθόνως ζῆν. = ἴσοι ὁ ποιητής ἐν αὐτῇ
οὐδ' ἔμελει αὐτοὶ εἰ μὴ τὸ κατεβρεχθῆναι ὑπερβαίνειν
καὶ τὸ κατεβρεχθῆναι μαρτυρεῖται καὶ τὸ πίνειν καὶ τὸ
κυβερνεῖν. Ἡ ἐστὶ πάντεσσι καὶ κατὰ ἐν τῷ ἀφθόνως
καὶ ἀναγκαστικῶς αὐτῷ.

Οὐκοι μέλει τὰ γέροντα,
τοῦ Σαρδίων ἀνακτος·
οὐδ' αἰεὶς καὶ Χρυσῆς,
οὐδὲ φθονῶν τυράγνων.

ἱμοὶ μέλει κύριοι
καταβρέχειν ὑπόληψιν·
ἱμοὶ μέλει ῥόδοις
κατασέφειν χάρηνα.
Τὸ σήμερον μέλει μοι·
τὸ δ' αὖριον τίς οἶδεν;
Ὡς οὐτ' ἔτ' εὐδὶ ἴσι,
καὶ πῖνε, καὶ κίβευε,
καὶ σπίνδε τῷ Δουαίῳ·
μὴ γούσῃς, ἢν τις ἔλθῃ,
λέγῃ. «οὐ δεῖ μὴ πίνεσθαι.»

ζ'

Εἰς κέρηνα. Πῶς αὐτὴ φράζει εἰς τινὰ κερῖνον.
Ἡ εἰς εὐχὴν ἐν τῇ ἀβροισμῷ καὶ ἀναγινώσκεται
οὕτως.

Ἡ ταυτάλου ποτ' ἔσῃ
λίθος φρυγῶν ἐν Ὀχθαίῃ·
καὶ πᾶσι ποτ' ὄφρις ἔσῃ
Παρδίονος Χελιδῶν.

Ἐγὼ δ' ἰσώτρον ἔσῃ,
ὅπως αἰὶ θλίψῃς με·

ἐγὼ χιτων γενοίμην,

ὅπως αἰὶ φορῆς με·

Ἦδ' ὡς δέλω γενέσθαι,

ὅπως σε χρῶτα λούσω.

Μύρον, γύαια, γενοίμην,

ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω·

καὶ ταυτὴν δέμας ὦν,

καὶ ἡάργαρω τραγχίλῃ,

καὶ σάνδαλον γενοίμην

μόνον ποσὶν πατεῖν με·

Εἰς τοὺς ἰατοῦ Πρωτας. Διασαφηνίζει εν αυ
 τη Αναρρων ποιους και ποσους εἰσι οἱ Πρωτες αυ
 του ομοιοι κατα αριθμον ολων θαλασσης και φύλλων
 τωντων δένδρων. Η̄ εἰσι τριακοση δευτερη εν τῶα
 θροισμῳ και αναγιγνωσκεται ουτω

Εἰς φύλλα πάντα δένδρων
 ἐπίσασαι κατεῖπαι·

εἰ κοινὰ οἶδας εὔρειν·

τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης,

ὅς τῶν ἐμῶν Πρωτων

μόνον ποῖω λογισήν.

Πρωτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν

Πρωτας εἴκοσι εἰς,

καὶ δεκαεὶ ἀλλοις.

Ἐπιτομα δ' ἐκ Κορίνθου
ἰς ὀφθαλοῦς Ἐπιώτων.
Ἄχαιὺς γὰρ ἔσιν,
ὅσων ἀσκαὶ γυναῖκες.

Τίθει δὲ λεοδίους μοι,
καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων,
καὶ Καρίας Ρόδου τε,
διεχικίους Ἐπιώτας.

Τί φησὶ Ἄσι ἀγρῶ ἰς
οὕτω Σύρους ἔκετα,
οὕτω πόθους Καρῖου.
οὐ τῆς ἄνωγτ' ἐχούσης
Κρήτης, ὅσων πόκεσσι
ἢ ἔπος ἐποργιάζει.

Τί σοι δέκεῖς ἀριθμῶ
καὶ τοὺς Ταδέρων ἐκτός,
τοὺς Βαυτρῶν τε, καὶ Ἰνδῶν

Ψυχῆς ἰμῆς Ἐρωτας;

δ.

Ἔἰς τῆτιγα. = Περιέχει αὐτὴ ἕβη οὐκ ἔστι
ἐπαινεσῶν εἰς τῆτιγα. Ἐἰ εἰς τεσσαρακοσὴ
ἐν τῷ αἰθροισμῷ καὶ ἀναγινώσκεται οὕτω·

Μακαρίζουέν σε, τῆτιγ,
ὅτι δένδρων εἶς ἄκρον
ὀλίγην ὄρουσιν ἰστωκῆς,
βασικῆς ὅπως ἀσίδεις.
Σὺ γὰρ εἰς δεῖνα πάντα
Χόρῳσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
Χόρῳσα φέρουσιν ἕβαι.
Σὺ δὲ φιλία γεωργῶν,
ἀπὸ μηδενός τι βλέπτων.

Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
θεῖος γλυκὺς σοφότητις.
Φίλονσι μὲν σὲ μῦσαι,
φιλέει δὲ Ποῖδος αὐτός,
λυγρὴν δ' ἔδωκεν οἴκῳ.
Τὸ δὲ γῆρας οὐ σὲ τέρπει,
σοφὴ, γηγενής, φίλομνε,
ἀπαθής, ἀναιμόσαρκι·
σχεδὸν εἰ δούσ' ὅμοιος.

Ἐἰς ῥόδον. Ἀυτὴ ᾠδὴ εἰς τὴν διαλογὸν ἐν ᾗ
ἐπαινεῖται τὸ ῥόδον καὶ δοκεῖται ἡ γενεὴ τοῦ αυ-
τῆς ἀνθου. Οἱ φαντες ἐν τῷ διαλογῷ εἰσι Ἀνακρέ-
ων καὶ τὸ φίλος αὐτοῦ. Ἀυτὴ ᾠδὴ ἀναγινώσκει-
ται οὕτω·

Αραχιδων.

Σταφυλιφόρου μετ' ἤρας
μικτωδμαι ῥόδον τρίσιρον.
ὄν, ἑταίρε, δεῖ κέκωσιν.
Τότε γὰρ Δῶν ἀγνια,
τότε καὶ βροτῶν Χάριμα,
Χάρισιν τ' ἀγαλῆ' ἐν ἕραις
πολυαρθῶν Ἰρώτων.
Ἀφροδίσιον τ' ἄθυρμα.

Φίλος.

Τότε καὶ κέκωμε μύθοις,
Χάριεν φυτόν τε Μούσων.
Τίλοχὸ καὶ ποιούσι κείραν
ἐν ἀκαρθίραις ἀταρπώσις.

Ανακρεων

Τὴν δὲ δ' αὖ λαβόντι δάκτυλον
καλακαῖσι χερσὶ, κούφως
προσαγοῦντ' ἔρωτος ἄρτος.

Φίλος.

Ὡς τὸ φῶς, τὸ δ' αὐτὸ τερωτὸν
θαλίᾳς τε καὶ τραπέζῃς
δουλοῖσιν θ' ἔσταις.

Ανακρεων

Τὶ δ' ἄνευ γόδου γένοιτ' ἄρ;
Ῥοδὸδάκτυλος κέρ Ηῖος,
γόδοσ' ἔχεις δὲ γύμφαι,

δεδρόχουσι δ' ἔκ' Ἀφροδίτα
παρὰ τῶν σαφῶν καλεῖται.

Φίλος.

Τόδε καὶ τοσοῦσιν ἄρκει,
τόδε καὶ νεκροῖς αἰώνει
τόδε καὶ χρόνον διαταί
Χαρίεν γούων δὲ γήρας
γύστυτος ἔσχει ὄβυήν.

Ανακρεων.

Φέρε δὲ φύσιν λέγῃσαν·
Χαροῦης ὅτ' ἐν θαλάσσης
δεροσωμένην Κυθήρων
ἔλοχεν πόρτος ἄφρων,

πολεμάρχον τ' Ἀθήνην
κρυφῆς ἰδέσθαι Ζεὺς,
φοβερὴν δὴν Ὀλύμπῳ,
τότε καὶ πόδων ἀγῆτων
νέον ἔργον ἤνθισε χθών,
παλοδαίδαλον ἰόχουμα.

Φίλος.

Μακάρων δῶν δ' οὐκ ἔστιν,
πόδων ὡς γένοιτο, γὰρ ταρ
ἔπι τέγγεας, ἀντίθειεν
ἀγέρωχον ἔξ ἀκάνθης
φουτὸν ἀμβροτον Δυαίου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. =

Ἄξια γραμματικῆ τῶν ποιημάτων Ἀνακρεόντος.

Ἐν τῇ εὐθείᾳ τῆς ἀξίας γραμματικῆς
τῶν ποιημάτων Ἀνακρεόντος οὐκ εὐκρινεὶ φραζεῖν
πρῶτον περὶ τοῦ καλοῦ αὐτῶν ποιημάτων, δευτέρου
ποιεῖν συγκρίσιν περὶ τῆς ἀξίας γραμματικῆς περὶ
τῆς ἀξίας γραμματικῆς τῶν ποιημάτων Ἀνακρεόντος
καὶ περὶ τῆς τῶν ποιημάτων τῶν κικλήτων Ἀνακρε-
όντος καὶ τρίτον συμβαλεῖν αὐτὰς ὡς πρὸς ἕτερα
ποιήματα αὐτοῦ γένους γραμματικῆς ἢ εἴ τι καλοῦσε
κατὰ καλὴν γραμματικὴν ἢ αἰ ὡς Ἀνα-
κρεόντος. =

Κατά τον οδον ζμων νοσησων, οφειλομεν
 ποτον φραζειν περι του ειναι κακοι αι υδαι ανακροει
 τικαι πως τα αισθηματα. Εν τωτη χρηματι οφει
 λομεν φραζειν· ποτον περι του εχει ευφοριαν τα
 εσοδα των υδων ανακροειτικων και δευτερον περι
 της συμμορφωσος της μορφης αυτων πως τας νοσας
 αι αποφαινομεθα εν αυταις υδαις·

Εχει ευφοριαν παν ο αρεισκει τα ωτα. Τα ε-
 σοδα ποιουμεθα κατα μετρον ποιητικον αρεισκει
 τα ωτα διότι εν τη μετρω και ενταξια και η ταξια
 αρεισκει τα αισθηματα ως αρεισκει τον νουν.
 Τα εσοδα των ποιηματων Ανακροειτος πεποισενται
 κατα μετρον ποιητικον, οτι αποδεικνυεται με

τῶν παρῶν τῶν ἐπιδῶν τῶν ἐλασῶν ἀνακρῶν
τικῶν· τὰ ἐπιδῶ δὲ τῶν ἀνακρῶντικῶν ἐχούσι ἐπι-
φορίαν· =

Περὶ τῆς συμμορφώσεως τῶν μορφῶν αὐτῶν
ἕως τῆς γήσης αἱ ἀποφανόμενα ἐν αὐταῖς ἡδῆ
σφαιροειδῆ ἀνακρῶντικῶν δεικνύμενοι τοῦ μέτρον τῶν
ἀνακρῶντικῶν· =

Γενικῶς ἐν ταῖς ἡδῆς ἀνακρῶντικῶν ἔχεται
τῶ μέτρῳ διμέτρῳ ~~καὶ~~ ἰαμβικῶν κατὰ λέξιν. Τοῦ
το μέτρον ἔχει τρεῖς ποδῶν καὶ δύναται εἶναι
καθαρόν καὶ ἀκαθαρόν. Ὅταν εἴη καθαρόν πάντες
τοὶ ποδῆς αὐτοῦ εἴη ἰαμβοί. Ὅταν οὐκ εἴη καθαρόν·
τὸ πρῶτον δύναται εἶναι δακτύλος, σπονδαῖος, ἀνάπαι-
τος, τριδαχίς, ἢτοι ἰαμβός, τὸ δεύτερον τριδαχίς ἢτοι
ιαμβός, τὸ τρίτον δακτύλος, σπονδαῖος, ἀνάπαιτος, τρι-
δαχίς ἢτοι ἰαμβός καὶ τὸ τέταρτον αἰεὶ εἴη ἰαμβός· =
κατὰ τοῦτο τὸ πρῶτον ἐπιδῶν τῆς ἡδῆς εἰς ποδῶν

περισσραν Ανακρεοντος μετροῦται οὕτω·

Ἐρας - κίη - κε - λεία

Δεικνύμεν γὺν τῆς συμμορφοῦσιν αὐτοῦ με-
τροῦ, ὃ ἐστὶ κορυφή τῶν ἀνακρεοντικῶν ὡς τὰς κοί-
σας αἰ' ἀποφαινομένη ἐν αὐταῖς ἡδαῖς. Τινες εἰσι
ταῦτα κοίσεις; Εἰσι Χρηματα λεπτομερῆ, βραχέα
γλυκεῖα· τὸ Χαρίεν ροδὸν τῶν ἀρχῶν, περισσρα ἔρασ-
κίη ρομένη ἐν τῷ πετάσθῃ, ἢ μικρὰ τῆτις κρυφ-
τῆ ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ δευτέρου, κορίον τι κδ, ὃ τε-
ρην παῖς τῆς αὐθιγῆς καὶ ἕτερα ἁμοία αὐτῶν.
Εἴη δὲ ἀγαθὴ ὡς τὸ ἀποφαίνοσθαι ταῦτα κοίσεις
τὰ μεγαλοσθέντα ἔσοδα Χρῶμενα δὲ Ὀμηροῦ
ἐν εἰς ποιήμασι ἀθανάτοῖς; Οὐκ ἀκριβῶς. Ταῖς κοί-
σαι, τὰ Χρηματα λεπτομερῆ, βραχέα, γλυκεῖα οφθαλμοῦσι
ἀποφαινοσθαι δὲ ἔσοδα ὀλιγο-ποδα καὶ ταξίφωνα.
Ἔτιος δὲ Χοῦμενον δὲ Ἀνακρεοντα ἐν ταῖς ποί-
ηδαῖς ἐστὶ ὀλιγο-ποδοῦσαι ταξίφωνον, καὶ τὸ εἶδος 991

ἡ κορυφή των ποικιλιῶν ποικιλιῶν, ἢ τοι ἐν ταῖς
αναγκραυτικαῖς ἐστὶ συμμορφῆσις τῶν κορυφῶν αὐτῶν
πορῶν τὰς κορυφὰς αἱ ἀποφαινομενὰ ἐν αὐταῖς ἡδὲ. =

Ἀποδεδειχθέντος τοῦ εἶναι καλὰς τῶν πορῶν
αἰσθητικῶν αἱ ἡδὲ αναγκραυτικαὶ οφειλομένην γὰρ —
φραζεῖν περὶ τοῦ εἶναι καλὰς τὰς αὐτὰς ἡδὲ τῶν πορῶν
γούν. = Πρῶτῳ γνωσθῆναι εἶναι αναγκραυτικὰ
καλὰς τῶν πορῶν ὅτι πάντα χρῆματα ὡς τῶν
ἡ γνῶσις ἐστὶ ἐδωκῆσαν ἐν ἐμοῖς ψυχῶν εἰς κα-
λὰ καὶ ἡ γνῶσις τῶν αναγκραυτικῶν οφειδωκῆ-
σαν ἐν ἐμοῖς ψυχῶν. Τί δὲ ἐστὶ ὁ βαθμὸς τοῦ καλοῦ
τῶν αὐτῶν πορῶν; Ἄριστος ὁ βαθμὸς τοῦ καλοῦ τῶν
αναγκραυτικῶν οὐκ ἔστι ἐκεῖνος βαθμὸς ὑψηλότη-
τος εὐφροσύνης ὑψηλότης ὅ ἐστι ἐν χρῆμασι ὑψηλότη-
τος κατὰ καλὸν δ' ἡ γνῶσις αὐτῶν οὐκ ἔστι ἐν
ψυχῶν ἐμοῖς ἐν αὐτὰ χρῆματα. = Οὗτος βαθμὸς
τοῦ καλοῦ εὐφροσύνης ἐστὶν ἐν Διῶ ὅταν δὲ μὴ

ἔψιν συνάγει τα ὑποβάθρα του ἄκμῳ, ὅσῳ εἰ ἐν
τῇ τρίτῃ παιδί Κυθρῆς ἠδὲ ἐν τῇ τέλει ἢ πῶταται ἐν
τῇ οὐρανῷ. Ὡδαί γὰρ Ἀναμροῦτος οὐδ' εἰσι ὑφέλοτι-
τικαί. Ὀφείλομεν ἴδαισιν ἐκ ὑφέλοτης πῶτος το εὐρισκῆσι
τον Βαθμον καὶ αὐτῶν ἠδὲν ἄναμροῦτικαί εἰσι
αὐτῶς καλαί. Το δὲ καλὸς αὐτῶν ἠδὲν εἰσι μὴ σκεθῆν
διὰ τινὰ ἰδιότητα ἔξ ἑμῶν αἰ' οὐσι ἢ τελειότης του
καλῶς καὶ τὴν τινὰ ἰδιότητα καλοῦσι Χάριν αἰ' οὐσι
Ὀστικῶν. =

Ἀποδείκνυμεν εἶναι μὴ σκεθῆν καλὸς αὐτῶν ἠδὲν
διὰ τὴν ἰδιότητα ἔξ ἑμῶν αἰ' οὐσι ἢ τελειότης του
καλῶς καὶ ἔν καλοῦσι Χάριν αἰ' οὐστικῶν. Ἦσεν
ψυχῆς ἐπ' αἰς δύο προσώπων ἠδὲν ἢ πληροφορία
ἀρεσκῆ ἐμοῦ καρδίου. ἢ συμπάθεια ἢ εὐφροσύνη ἢ
ἡμᾶς εἰς φίλῶν το ομοίον ἡμῶν, καὶ ὁ ἔρως ἡμῶν
αὐτῶν ὁ πληροφορεῖται ὅταν φιλεῖ ἡμᾶς τὶς φιλεῖ-
τα δὲ ἡμᾶς. = Ὅταν τὶ Χρημα πληροφορεῖ ἐν

ἐκ αὐτῶν δύοιν ἑξοσθικῶν τότε τούτο Χρημα
ἐχῆ Χαρὶν εἴτε εἴη Χαρὶς. Κατὰ τούτο αἱ
ἴσθαι ἀνακροστικαὶ εἰσι Χαρὶσσαι, γὰρ Χαρὶστα
εἰσι τὰ Χρηματα αἱ αὐταῖς αἰδῶνται. Χαρὶς
εἰσι τῶν ῥόδων τῶν ἀγῶν, Χαρὶσα εἴη ἡ λέπτω
καὶ εὐγνώμων περιεργὴ ἢ φῶσι κατὴν δού
λην παρ' ἀνακροστικῶν αἰν' εἰ αὐτὸς ποιεῖσαι ἰ-
λεοβερῆν αὐτήν, Χαρὶστα εἰσι οἱ λόγοι τοῦ
τρυφῶντος παιδὸς τῆς Κυβερῆς διὰ τοῦς αἰεὶ αὐτῶν ἔ-
ναν, Χαρὶσαι τελευτῶς εἰσι αἱ ἴσθαι εἰς αἰδῶ-
ται ὁ ἴσθαι ἢ τοῖς ἐν αὐταῖς ἡρεμῆς ἢ συμπάθεια
ἡμεῶν.

ἀνακροστικαὶ ἴσθαι γὰρ εἰσι αἰσθαι ἵσθαι τὰ
αἰσθηματα, εἰσι αἰσθαι εἰς τὸς τῶν γῶν καὶ τ' αἰ-
λοῦ αὐτῶν ἴσθαι αἰσθηματῶν διὰ τῆς ἰδιότητος
εἰς ἡμεῶν αἱ εἰσι τελευτῶς τοῦ αἰσθηματῶν καὶ ἢ
αἰσθηματῶν Χαρὶν οἱ αἰσθηματῶν. =

β'

Το δαδὸς τῶν ἀνακρεοτικῶν τελευτᾷται ἀεὶ
διὰ τοὺς ἐγγράμματους καὶ τούτῳ δαδὸς ἐστὶ ἡ αἰτία
τοῦ μνηνεσθαι πολλὰς ποιήτας τῶν αὐτῶν ἡδῶν ἐν
τῶν χρόνων ἐν οἷς τῆ ἀνακρεοτικῆς μετὰ τοῦ οὐκ.
τα μνημεῖα δὲ τῶν ἡδῶν ἀνακρεοτικῆς εἰσι πολλὰ
ἕλλητον δαδὸς τῶν ἀνακρεοτικῶν. ἀνακρεοτικῆς
λόγου χάριν, τίνα μνημεῖα εἰς ποιητῶν ἔχουσιν
τῶν μνημῶν ἀνακρεοτικῆς ὁ ἔλαβε ἐν Χωρῆ δαδὸς
ἡδῶν Ἡλλῶν καὶ ὁ ἔχουσιν δαδὸς οὐκ. = Διότι
μὲν τῶν ἡδῶν αὐτοῦ ἐν ἡ δόξαν οἱ τῶν αἰτίων διὰ
τῶν ὁ γραμμῶν τῶν οὐκ ποιητῶν. = (1)

So a cantar me apresentava

(1) Ἡ ἱστορία τῆς ἐλληνικῆς ποίητος ἡδῶν ἐστὶ οὕτω. Ἐγὼ ἔθελον

Las armas españolas
De Cortés y Pizarro
Las milicias victoriosas.

A nuestro ardor engetos
Los reinos de la aurora;
Las tribus dominadas,
Las tributarias flotas.

Al Cordova exultante
Y al Ceballos que ahora
Del portugués en Indias
Conquistó las colonias.

Al bravo Aranda,

αὐτῶν τὰ τείχη ἰσπανικὰ· τὰ κρημνάτα μεγάλα τοῦ Κορτές
καὶ τοῦ Πιζάρου, τῆν γεννὴν ἡμῶν ἢ ἀστυρονομίαν ὡς ἐρ τῶν βασι-
λείων τῆς ἀνατολῆς, τὰς φύλας ἀστυρονομίας δι' ἡμῶν τοὺς σοκοῦς
τῶν νέων ἀνατολικῶν ἡμῶν. Τὸν βελτίστον Κορδόβα καὶ τὸν Σε-
βαλλὸν ὃ γόν καταστροφικῶς τὰς ἀποικίας Ἰνδίας τῶν πορτογάλ-
λων τῶν βοτάνων Ἄρανδα ὃ οὐκ ἀστυρονομῶν τῆν πόλιν Μασίδα

Que mando a Alameda torera
Con sus triunfantes armas
Puro copante a Sobira.

Al gran Carlos 3!

Que mandando un tropa
Del Secho la milla

Mancho con sangre roja.

Per la unna kente

Me dijo imperiosa

Muchacho temeroso

¿A qual golpe te arrijan?

La arrojando oprimida

Del que con furia loca

δια τὰ ἐὰν νικητικὰ τοῦχῃ ἐκπερικύβηκε τῆν ἀντικῆν Λοβία. Τὸν κερὰν
καρὰλον τριττον ὁ ἠγνῶμενος σὰς σφῆντας βῆ βαρὰ ἐκὺλῶρον ἀμῶτος
τῆν οὐβῆν τῶν ποταμῶν Σέβιστο. Ἡ νόσῳα δὲ εἶπεν εὐνὴ ἀνὸ Χίσεως
“Κατέχου ποῖς ἀποστῆτα. Ἰς τινὰ ἀγῶνα βῆκῃ! Πῶς Ἰσῶς ποτα-
μῶν ἐκείνων ὡς ποταμῶν εἰς Σαλασσῶν ἐτασσῶν τῶν εὐνῶν ἀποστῶν δεῖ-

Con derrotadas alas

Dió su nombre a las ondas.

Muy dulce es tu aliento
Para atornar con rouca

Me el obo al estruendo

De la aguerida trompa.

Solo a cantar alianzas

Tu pañon amorosa,

Las damas del corte,

Sus laros y sus cofias.

Mas a respirar pretendes

A empuroras mas heroicas

Limpia a Madrid del ocio

ῥινῶν. = Ἀδριανότατος ἐστὶ ἡ ἀνάγνωσις σου τῶς τοῦ ἐπεὶ ἔθεοσιν τῆν
οἰκουμένην διὰ τὸν πτότων ὕδων παλαιῶν. Μόνος δὲ ἔνασθαι αἰ
δῆν τῆν πάλιν γυτὶ καὶ αὐτοῦ σου, τὰς γυναικάς τοῦ ἀρχιεῖου, τὰ ἐν
δύματα καὶ τοῖς κοσμοῖς αὐτῶν. Δ' εἰ σπουδαῖς τοῖς ἰσὶν χρῆμα
τὰ ἠρωϊκώτερα ἐκβαλε τὸ ἀνάστημα ἐν τῆς πόλεως Μαρτίου ὡς

Cual Juvenal a Roma.

Con satíricos versos

Que al vicio contraponer

Reducir el vicio y ha

Y hacer la virtud famosa.

Destierra el odio infame,

Y extravagancias todas

Aque por su capricho

Los hombres se abandonan.

Solo así surge digno

Del vital de Bona

Y solo así en Parnaso

Se adquiere la corona

η ποιητής Juvenal εν Ρώμης. Δι' ἑστία σατιρικά τοῖς ἀμαρτημάτων
ἕσθημα καὶ ἐστὶν τὴν ἀρετὴν. Ἐκβάλλει τὸ ἴδιον ἀδικημάτων καὶ τῶν
οὐκ ἀποροκαλῶν αἱ οἱ ἀνθρώποι δι' ὀχυρῶν αὐτῶν. = Ὅτι μὴ νῦν
ἔσται ἄξιός τοῦ ἀρεσκῆτος τῆς Βωωνίας καὶ οὕτω μόνος ἔχεις στε-
φανῶν ἐν τῇ ἑκκλήσιᾳ. =

Καὶ ἡ ὁμοίη ταύτης ὡμοίη εἰ αὐτῇ ὁμοίη τῆς ὡμοίης
εἰς ῥυπαρὰ Ἀναμειγρῶτος, ἀλλὰ γὰρ ἡ ὡμοίη αὐτοῦ πο-
λυτῆς εἰς Χριστῶν κατὰ λόγον ἡ ἡμῶν Ἀναμειγρῶ-
τος. =

Διαιρούμεν γὰρ τῆς ὡμοίης αὐτοῦ εἰς ῥυπαρὴν (4)

Tagala por los montes
En arroyuelo humilde,
Jamaz acostumbrado
A salir de un ludo.
Veniente de un
Sever el mar horrible,
Mojado de las aguas
Que de él la fama dice;

ἐπιβεβαιώσασθε τὴν ἀληθείαν τῆς ἐπιτομῆς κατὰ τὰ ὅρα τῆς προσηγορίας, ὅπως ἐπι-
βεβαιώσασθε τὴν ἀληθείαν ἐξ ἑοῦ ὁμοίης. Ἐπιβεβαιώσατε δὲ ὅρα τῆς
δριμύτητος ἡλικίας ἡλικίας ἡλικίας κατὰ τὰ ἡλικίας ἐξ ἡλικίας
ἡλικίας ἡλικίας αὐτῆς καὶ ἡλικίας τὰ ἐὰν ὡμοίη κατὰ τῆς αὐτῆς

24
~~Tu nombre, pan,~~
Enbe upadana y nimbres,
Hizo que por el valle
Sus aguas se desbun.
En que llevo a la orilla
Su las ondas embaten,
Su peligros le amatan,
Su golfos y las virrey.
Y cuando ver en
Palacios de virrey,
Su trono de corales
Neptuno y Anfitrite;
Halló las bramadoras

κα ἀφ' ἑαυτῆς δια μαχαροῦν καὶ δια βουβωνίων. Ὅταν ἰδῆτε
τοῖς τοῖς ὄχθης κατὰ τὴς διαρρίπυστα τὰ ἀκμάτα οἱ κινδύνοι,
οἱ ἀγένοι αὖ οἱ σκοτεινοί. καὶ ἐν τῷ χρόνῳ ἐν ᾧ εἰσέρου
οἱ αὖ πάλαια ἀρυστάληρα καὶ πλοῦδονα δὲ καὶ Ἀν
φιτρίτην ἐν ἑσπέρῳ ἀναβλῆθαι ἰσραὲλ τὰ χεῖμα ἑσπέρη καὶ

Tempestades terribles,
Cadaveros y tablas
De naves infelices.
Abra vobis el pan
Quero, pero lo impiden
Enroscados peñascos,
Montes inaccesibles:
Sin amparo en la tierra,
El de los cielos pide:
¿Hubo un marion deus
Que el no invocara temible?
Por a un onego arde,
La implora un admitten;

Βαρυβουρα, ἀπομακρὰ ἀπὸ τῶν ἀλλήλων γὰρ Ἰουδαίων. Ἐβουλεύτο τοὺς ἀναυδοὺς εἶν ἑαυτῶν δὲ τούτο κελὶν γράξαις, ὅπως ἀνασπληθῶσι. Ὁμοίως ἔχοντες ἐπιειχίαν ἐν τῇ γῆ ἡτέρας ἐπιειχίαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἐπιειχίαν τῶν τοῦ θένος τῆς βαλασῶν, = Οἱ δὲ οὐκ εὐνοοῦν τὰς ἰασησῶν αὐτοῦ: ποτε γὰρ τὸ δάσπυγμα ἐστὶ ἄχρηστον. =

Que haber suela ocasionen
En que el llanto no viene:
Asi suela al hombre
Que en quietud despierta,
En las cosas se entrega
Que alaguen y le brinden:
Que al verme apasionado
Entre pasiones oler,
Salir intenta cuando
Salir es imposible.

Καίτοι αὐτῆ ἰδέῃ ἐπὶ καλῆ ἐπὶ δὲ, ὡς καλίστη τῶν
ἰδέων αὐτοῦ ποιητῆς, ἔκαστος καλῆ ἢ ἰδέῃ ἔκαττον κα-

Ἡ ἀμφιβασίς τῆ ἀνθρώπου ο ἀποκρίσει τῆρ τὰν ἰδέων καὶ διὰ
τοῦτὰς τῶν ἀμαρτηρῶν α φερα εὐζώνων ἰδέων: ορροφιστοῦ γὰρ δὲ
μευθεῖς τῶν δὲ καλῆ καλίστη, τοῦκατὰ ἑξῆς ἔκαστος ὅταν ἰδέῃ
δυνατὶ ἑξῆς ἔκαστος.

14 Ανακροοντος.

Ὅ τι φράζονται περὶ τῆ Νικόλας Γεργά-
βελ Μορατί (ὁ εἰς ὀπωιητης περ τῆ τῆνος λε-
γόμεν) φράζονται περὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
τῶν Ανακροοντος ὡς Νικότις ο γαλλος καὶ τῆ
Χίλιος ὁ λατῆρας· ἡ καλῆσα τῶν τῶν τῶν τῶν
εἰς ἔλαττον καλῆ ἢ ὡδῆ ἔλαττον καλῆ Ανα-
κροοντος. =

γ'

Εὐγνωμοσύνη του νῦν εἰσὶν κατὰ καλῆν γρα-
ματικὴν τὰ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
Ανακροοντος.

τας, ουκ ελομεν τῶν συμπλῆθει αυτας υβας ὡς ἑ-
τερα ποιηματα αὐτου γνησος γραμματικου. ἂ εἰσι κα-
λοσσερα κατὰ κατὰ καλοσσην γραμματικην ἢ αἰ ὡ-
δαι Ανακρεοντος, ὡς εἰσασθαι, μετα τοῦ γνωσ-
κῆν τα ποιηματα των αὐτῶν γενῶν γραμματι-
κων ἂ εἰσι ἡτοιμα κατὰ καλοσσην γραμματι-
κην ὡς τας ὡδαι Ανακρεοντος και ἄτικα εἰσι
καλοσσερα ἢ αυτας ὡδαι, τοῦ τοσπου οὐ εἴη Ανα-
κρεον ἔν τῃ γραμματικῃ. Ὡσμεν γαρ τα ποιηματα
α εἰσι καλοτερα ἢ αἰ ὡδαι ανακρεοντικαι. =

Ὅταν εἰπωμεν τοῖς ἑσῶν τοῖς ὄμοις
ὄμοις τοῦ μεγαλῆ αἴρου τῆς γραμματικῆς οὐκ
εἰσθαι βία τῆς καλοσσην αὐτου. Ἐν τῆτι δὲ
μεγαλῆ αἴρου εἰσι αἰσῶν ὡντιγῶν αἰ ἂν εἰσι
καλοσσερα ἢ αἰ ἂν εἰσι των λοιπων αἰσῶν αὐτου α-
χρον, οἱ μαζοποδες καλοσσεροι ἢ οἱ μαζοποδες
των λοιπων αἰσῶν, δεσσερα πελοφυλοσσερα ἢ τα

βερσα λοιπών κήπων. Όταν ο Ήλιος της με-
σημβρίας διαφορίζει τίνος, ήδη ή ἰσπίρα ἔκτει-
νει ἐπὶ ἀλλῶν ἐστὶ φῶς χλιαρόν ὡς παρατετα-
μα πορφυροῦν πρὸ οφθαλμοῦ τοῦ σκοτοῦ τῆς νυκτός
καὶ ἐν αὐτῇ χρόνῳ ἐν ἀλλοῖς ή ἡὼς γραφε-
ται ἐπὶ χροίας προσηλωτάς ἐν τῷ ουρανῷ.

Ὡς δὲ προῦνεν τὴν κωνίλιαν ἐν τοῖς με-
ταίσις ἐκείνου ἔργου οὕτως γούν προῦνεν ἀλλοῦ κη-
ποῦ αὐτοῦ ἔργου ἀπ' οὗ οὕποτε ἀπέσι τὸ φῶς καὶ
ἐν ἡῖτιν οὐκ ἐπὶ ἡὼς οὐδὲ μεσημβρία οὐδὲ
ἰσπίρα οὐδὲ νυκτα. Αἱ χροίας προσηλωταί
τῶν ἀρθῶν τούτου κήπου διαφορίζονται διὰ τὸ
φῶς ο ἀρτινὸ βολεῖ ἐν τίνος τοῦτου φώτος. =

Οὗτος κήπος ἐπὶ η γραμματικῆ ἰουδαϊκῆ
τὰ ποιήματα ἧστίνας ἤκουσαν οἱ παῖδες Ἀβρα-
μου, ἧτοι ἐν τῇ ὄρει Σιναι, ἧτοι ἐν τῇ ἀναστῆ
τῆς ἀτίας, ἧτιν ὡς τῆς ὄχθαις τῶν ρεῖθρων =

Εχει αυτη γραμματικη τωτα γινω των ειδων
γραμματικων, τις δε ειναι τωτων εις ουσιον του
ειδους γραμματικου αναγκωντος οτι εις το ειδος
γραμματικον του βιβλου κελευμενου $\text{ד}^{\text{ל}} \text{ל}^{\text{ל}} \text{ל}^{\text{ל}} \text{ל}^{\text{ל}}$
ω τωτων οτινα οραζομεν ειναι ητοιμα και αμα
κρυστικαι. =

Εις το αποδεικνυσθαι τωτο, ομισημε δε
αποδειξω οτι ομοια η αλφβητα το εμελιον της μα-
λοτης και εχω ο βιβλος $\text{ד}^{\text{ל}} \text{ל}^{\text{ל}} \text{ל}^{\text{ל}} \text{ל}^{\text{ל}}$ δια
τω ειναι δυνατος μεγαλυς αλφβητας η α αναγκων-
τικη γραμματικη δια ποιητην αγνοουντα του α-
λφβητος σου, ο βιβλος $\text{ד}^{\text{ל}} \text{ל}^{\text{ל}} \text{ל}^{\text{ל}} \text{ל}^{\text{ל}}$ εις ακριβε-
ρος η τα ποιηματα αναγκωντος

Αυτο αποδεικνυσθαι δια τωτων ομισημε γραμ-
ματικως το βιβλος $\text{ד}^{\text{ל}} \text{ל}^{\text{ל}} \text{ל}^{\text{ל}} \text{ל}^{\text{ל}}$ σου αναγκων

τικαίς ἑξήκοντος συγγραφοῦς ἔχουσι τοῦ εἶναι ὁ β',
 בְּלוֹתִי לִי הַשְׁפִּילָה שִׁיר אֶלֹהִים ἢ αἰ ἀβὰι - ἡα-
 χροῦτος. - Ὡς λόγου χάριν, τίς οὐκ ὄρα μάλιστα
 καὶ λοιπὴν γραμματικῶν ἐν τῇ ἐρωτησῶν ἀποκρίσει
 עֲלֵה מִן - הַמַּלְאָכִים כִּי תִמְלֹךְ עִשָׂן
 מִקְטָרֶת מִלֵּךְ וְלִבְוֹנָה מִפֶּלַע אֶבְרָת לִזְכָּר
 ἐν τῇ ἐρωτησῶν ἀναχροῦτος ἐν ἀκείῃ, ἐν
 τῇ ἀβὰι ἐν ἀποκρίσει αὐτοῦ, εἶχον ἡμεῖς ἐλευθερο-
 ψαῖδες εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ἀκαχοτέραι α λέξεις
 פֶּתַח י - לִי אֶחָתִי רַעִיָתִי יוֹנָתִי תִמְלֹךְ
 שִׁשְׁלֵשִׁים נְמָלָה - טָל קִוְצוֹתִי לְסִיסִי
 ἢ αἰ λέξις διὰ ἀντιφών ὁ β' ἰαε - (α) ἡ
 τούτοις - ἀναχροῦτα ἀνοίγει τὰς ἑρμηνείας ὕστερον

(α) Τίς αὐτὴ ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τοῦ ἔρῃμου, ἢ ἡ ἑξήκοντος ἀπὸ τοῦ
 μακροῦ ἀπὸ τῶν ἐρημῶν καὶ λίβανος ἀπὸ πάντων ἐρημῶν μου; (β) ἡ
 ἑξήκοντος
 (γ) ἡ ἀνοίγει ἡ ἀνοίγει μου, ἀδελφὴ μου, ἀποκρίσει μου, ἀκείῃ μου.
 ὅτι ἡ ἀνοίγει μου ἀποκρίσει μου, καὶ οἱ Βορραχοὶ μου φωνῶν
 νοκτός. (α) ἡ ἑξήκοντος.

οὐκ εἶμι καλύτερος ὁ ἔργος τῆς γύμνασης τοῦ Βιβλίου
דָּבָר לְיָדוֹ לְיָדוֹ לְיָדוֹ ἢ ὁ ἔργος Ἀνακρεόντες; Ταῦτα
σημεία γὰρ τοῦ Βιβλίου οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἶδον γραμ-
ματικῆς οὐ αἰ ἀνακρεόντικαι, εἰσι καλοῦρα ἢ αἰ
ἰβδαῖ Ἀνακρεόντος. =

Ἐπίλογος.

Ἐπισημαίνω δι' ὀλίγας λέξεις πάντα τὰ χυμικὰ
τούτου λόγου: Πάσαι αἰ ἰβδαῖ τοῦ ἀθροίσμου ὁ φέρει
τὸ ὄνομα Ἀνακρεόντος εἰσι ἀνθεντικῆ. Αἱ ἀνακρε-
όντικαι εἰσι καλοῦρα πρὸς τὰ μυστήρια καὶ εἰσι καλοῦρα
πρὸς τοὺς ἰουῦν. Ἡ καλοῦρη τῶν ἀνακρεόντικων εἶ-
σι συνήθως εἶσα διὰ τῆς ἰδοτικῆς ἐξ ἐκείνων

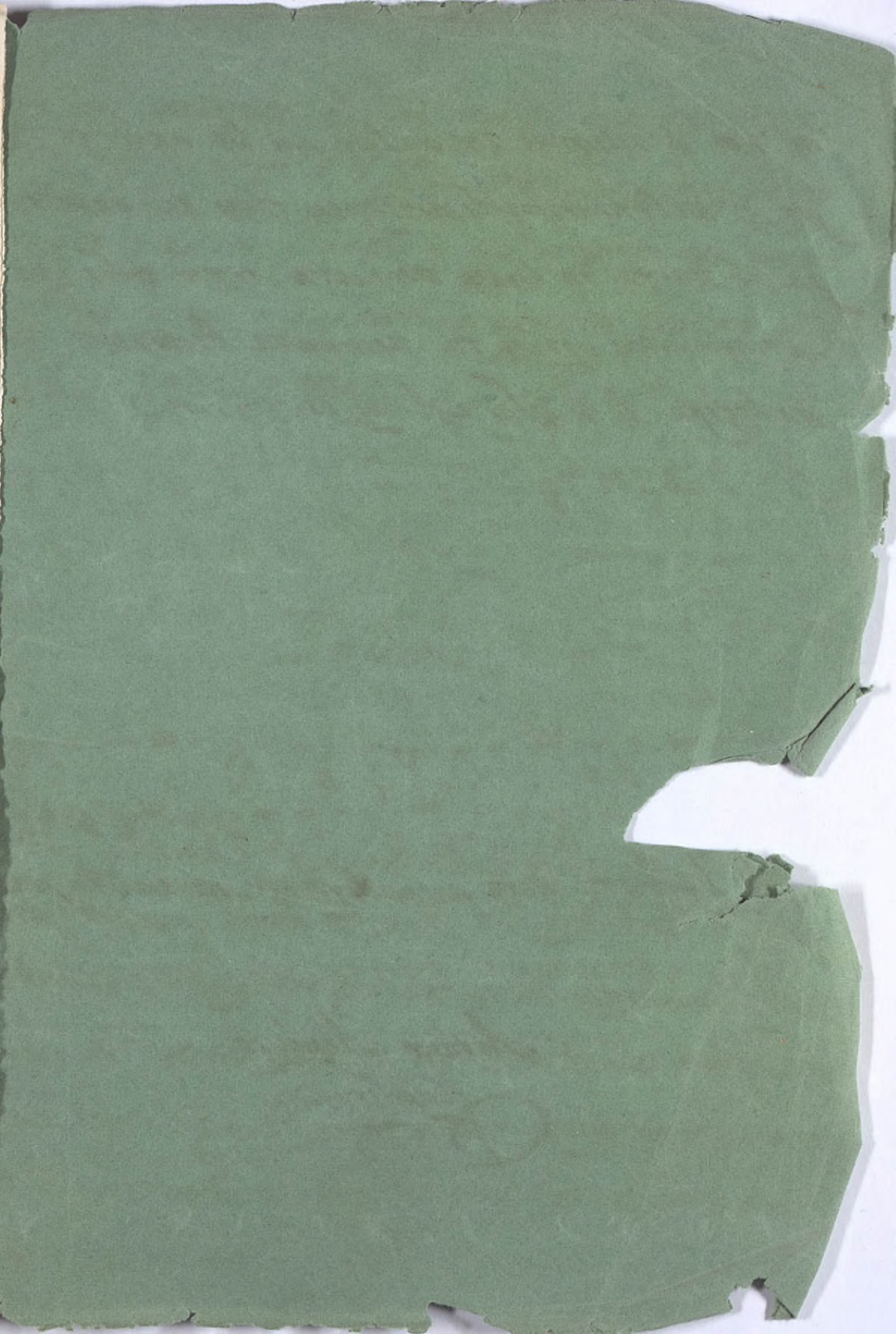
αι υιοι η τελειότης του καλως και ηυ καλου οι χα
ρις οι ανθρωπινη. = Αι ανθρωπινη υιοι καλοτε
ραι η πάντα τα λοιπα ποιηματα αυτου υιος γραμ
ματικου και υιος τα ποιηματα θεωρευσαν ετοι
καλοτερα η η υιος ανθρωπου. =

Γρατατα κατα μηνι Αυγουστον του ενιαυτου, α ω σ ς.

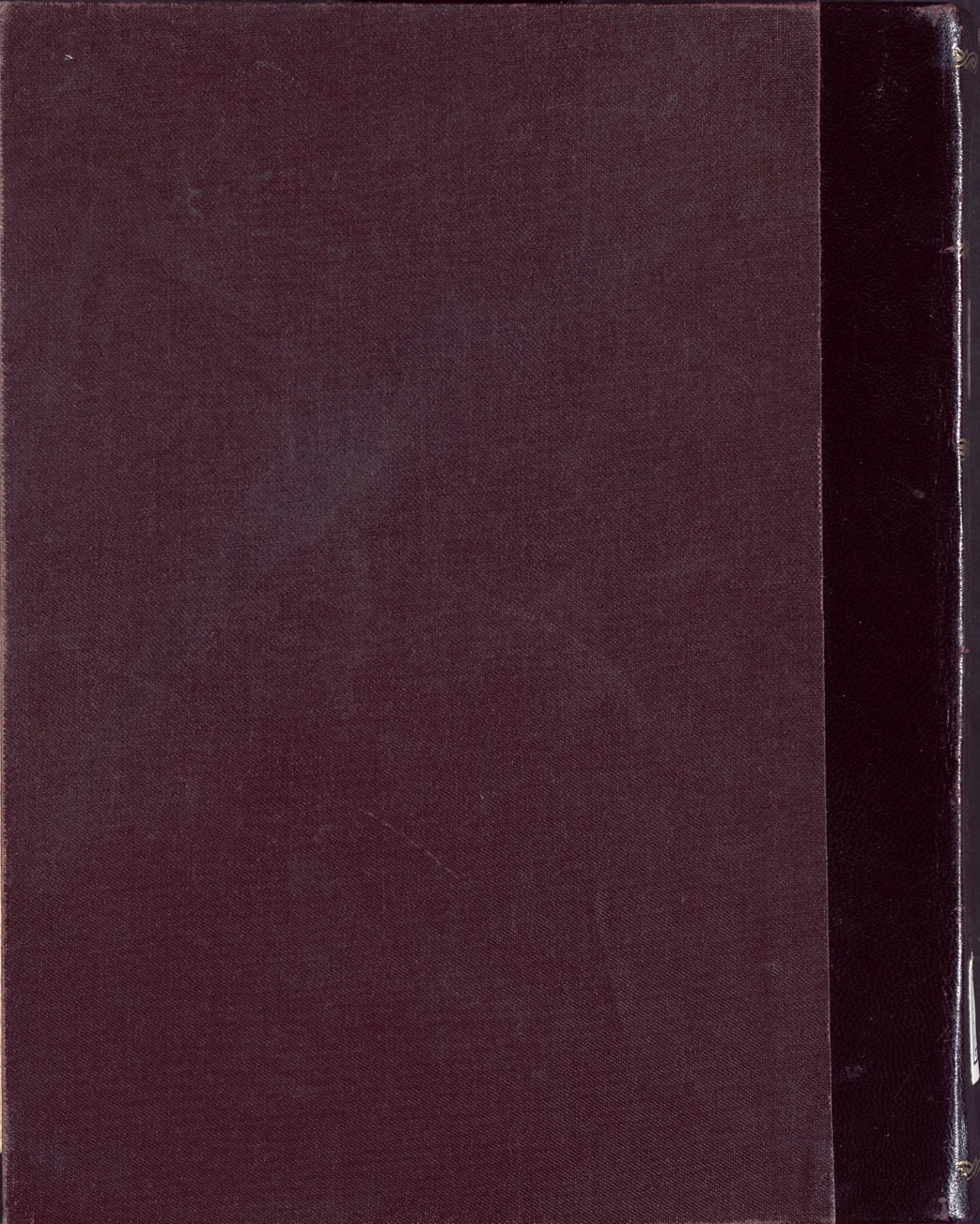
Αντωνιο Αλμαγρο
Καπετανος.

Τέλος. —

10-1-10

Caja
B-87